

[Hanne Reintoft.]

føre os ind i fællesmarkedet, men det gør jo ikke tanken bedre.

Af alle former for moms er momsen på fødevarer dog uden sammenligning den mest asociale. Og når nu finansministeren vil tale fortid, må jeg måske minde om, at det konservative folkeparti, da man i sin tid ville gennemføre en oms i engrosledet og ikke i detailledet, netop gjorde opmærksom på, at man ikke ville have oms på fødevarer, og at den daværende finansminister udtalte i dagbladet Vestkysten, at man fra konservativ side ikke var så uanstændig, at man ville lægge oms på ganske almindelige menneskers ganske almindelige fødevarer. Man kan slå tilbage i Vestkysten og se disse velklingende ord, inden man har så travlt med andres fortid og samvittighed.

Fødevarer forbruges af alle uanset indtægt, men uanset indtægt kan man jo alligevel kun spise sig mæt. At boligspekulanten og den hovedrige skibsreder tillader sig flottere spisevaner end folkepensionisten og den arbejdsløse murersvend, ændrer dog ikke ved det forhold, at pensionisten og den arbejdsløse, ja, også den faglærte, der endnu er i arbejde, må bruge en betydelig større del af sin indtægt til mad end de velhavere, der nyder godt af vores uretfærdige samfunds arbejdsfri indtægter.

Jeg vil gerne illustrere de asociale forhold, der følger madmomsen. Ifølge Danmarks Statistik bruger pristalsfamilien — ganske vist et besynderligt og udefinerbart begreb — omkring 25 pct. af sin indkomst til mad. For pensionisterne kan det ikke klares for en fjerdedel af de karrige pensioner, de får; man må regne med, at omkring halvdelen af pensionen anvendes til kost. Med en momsprocent på 15 betyder det, at landets pensionister betaler 7,5 pct. af hele pensionen i madmoms, også de, der kun har pensionen og altså ikke burde beskattes. For en arbejder med en årsindtægt på 30.000 kr. kan man regne med et forbrug til mad på omkring 12.000 kr., altså 40 pct. af indkomsten, og det giver en madmoms på 6 pct. af hele indtægten.

Anderledes stiller sagen sig ganske rigtigt for direktøren, der tjener f. eks. 200.000 kr. i årsgage. Han kan hverken spise for 50 pct. eller 40 pct. af sin indkomst, men selv om han har et madforbrug, der ligger betyde-

ligt over pensionistens og arbejderens, kan han vel næppe bruge mere end 30.000 kr. til mad, eller 15 pct. af sin inkomst. Det giver ham en moms på 2,25 pct. eller altså mindre end en tredjedel af, hvad pensionisten må betale.

Helt grelt bliver forholdet, hvis vi tager vores virkelige velhavere, f. eks. folk med et par millioner kroner i indtægt om året som f. eks. vores skibsredere. Trods dyre vaner bruger man vel næppe mere end 50.000 kr. til mad. Det svarer til 2,5 pct. af hele indkomsten, og her kommer momsen altså til at ramme med 0,37 pct. Det må da være tal, der taler, også når man står her og snakker om den lidt bedre uddannelsesstøtte og disse 200 mill. kr., der er givet i tilskud til mælk og brød.

Mens madmomsen koster pensionisten 7,5 pct., slipper millionæren altså med 0,37 pct. Skulle de beskattes efter den progressive statsskat, ville forholdet være omvendt; så ville pensionistens trækprocent være 0, arbejderens 37, direktørens 57-58, og skibsrederen ville trods de skattebegunstigelser, som velhavere har, komme endnu højere op. Denne beskatningsform, der både virker socialt urimeligt og helt udmarvende for de laveste indtægter, bør derfor fjernes omgående.

Dette forslag bør ikke underkastes samme behandling, som regeringen og dens partier desværre alt for ofte har givet andre rimelige og socialt betonedede forslag. Af og til virker det jo næsten, som om man slet ikke forstår, at befolkningen faktisk har store økonomiske vanskeligheder. Som jeg har sagt mange gange før, er vi ved at få en ny gruppe af fattige mennesker i Danmark, mennesker med indtægter på omkring 40.000-50.000 kr. med kostbare børnepasningsudgifter, kostbar husleje og ingen mulighed for at få del i de sociale hjælpeydelse.

Der er også en massiv modstand mod madmomsen i befolkningen. Mit parti kunne i løbet af 0,5 med meget få mennesker på gaden samle næsten 30.000 underskrifter imod den ind. Det var meget, meget let at få folk til at protestere mod denne moms, og det er vores klare indtryk, at den er meget forhadet.

Efter de beregninger, det økonomiske sekretariat har lavet, skulle der i dette fi-